

НОВИНКИ
З
ПАНСІОНУ
ІМ. ІВАНА ФРАНКА
ТОРОНТО

ч. 8.

ЛЮТИЙ-БЕРЕЗЕНЬ 1972

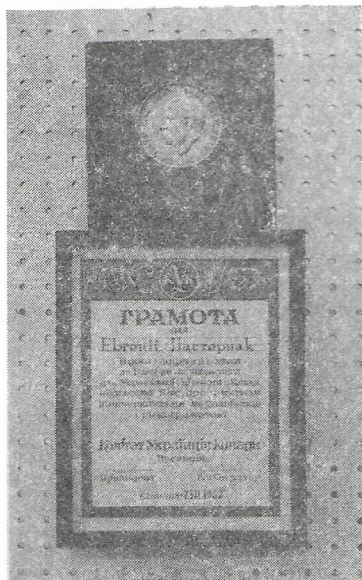
ТОДІ, РОКІВ ТОМУ - ВЖЕ ПРИЗАБУЛОСЬ СКІЛЬКИ - ТЕЖ БУЛА ВЕСНА, САДИ ЧЕНУРИЛИСЬ КВІТТЯМ І ЖАЙВОРОНКИ СПІВАЮЧИ ЗЛІТАЛИ ПОНАД ЗЕЛЕНУ РІНЬ ВИСОКО ПІД ПРОЗОРУ ВЛАКИТЬ НЕБА. НА СВІТАНКУ ЗАЙМАЛИСЬ РОЖЕВИМИ СМУГАМИ ОБРІІ І ГОМОНОМ ДЗВОНІВ НЕСЛАСЬ В ДАЛИНУ МОГУТНЯ ПІСНЯ - ВІСТКА "ХРИСТОС ВОСКРЕС!", ВЛИВАЮЧИ В ПРИРОДУ І В ЛЮДСЬКІ СЕРЦЯ РАДІСНІ ХВИЛЮЮЧІ СПОДІВАННЯ НА КРАЩІ БАГАТІШІ ДНІ. ПРОБУДЖЕННЯ ПРИРОДИ НАБРАЛО СИМВОЛІЧНОГО ЗМІСТУ, НАРІД УВІБРАВ ЦЮ ЩАСЛИВУ ЗМІНУ В ОДУХОВЛЕНУ ПОЕТИЧНУ ТРАДИЦІЮ І ВИТВОРОМ ЙОГО ВЛАСНОГО ДУХА ПОВ'ЯЗАНІ З ЦІЄЮ ВАЖЛИВОЮ ПОДІЄЮ НАРОДНІ ТА ЦЕРКОВНІ ОБРЯДИ. БАГАТО ДАВНИХ ВЕЛИКОДНИХ ЗВИЧАЇВ МАЮТЬ СВІЙ КОРІНЬ В ДОХРИСТІЯНСЬКИХ ВІРУВАННЯХ, ДЕЯКІ ПІШЛИ В ЗАБУТТЯ, ПРОТЕ КРАЩІ З НИХ НАВІЯНІ РЕЛІГІЙНИМИ ЛЕГЕНДАМИ, БЛИЗЬКІ УКРАЇНСЬКІЙ ДУХОВОСТІ Й ДОСІ ОСТАЛИ В НАРОДІ. НАШІ ПИСАНКИ МАЮТЬ СЛАВУ НАЙКРАЩИХ У СВІТІ І ЛЕДВИ ЧИ ЧУЖА НАВІТЬ ПРОФЕСІЙНА РУКА МОГЛА Б ТАК ПРЕЦИЗІЙНО ІЗ ТАКОЮ ЛЮБОВ'Ю ВИКОНАТИ МЕРЕЖАНИЙ ГУЦУЛЬСЬКИЙ ОРНАМЕНТ, ВИТВІР МИСТЕЦЬКОГО ОБДАРУВАННЯ Й ІНДИВІДУАЛЬНОГО СМАКУ УКРАЇНСЬКОЇ ЖІНКИ. ДО КРАЩИХ ВЕСНЯНО-ВЕЛИКОДНИХ ОБРЯДІВ НАЛЕЖАТЬ ДІВОЦЬКІ ХОРОВОДИ Т.ЗВ. ГАГІЛ-

КАМИ, ЯКІ СВОЇМ ЗМІСТОМ І МЕЛЮДИКОЮ НАЛЕЖАТЬ ДО КРАЩИХ ЗРАЗКІВ СТАРОВИННОЇ НАРОДНОЇ ПІСЕННОЇ ТВОРЧОСТІ. ЗВИЧАЙ СВЯЧЕННЯ ПАСОК БІЛЯ ЦЕРКВИ ЗБЕРІГАЄТЬСЯ ДО СЬОГОДНІ Й ДАЄ МАЛЬОВИЧУ КАРТИНУ ГІДНУ ПЕНЗЛЯ ВДУМЛИВОГО МАЙСТРА. У КОЖНІЙ ЧАСТИНІ НАШОЇ ВЕЛИКОЇ БАТЬКІВЩИНИ Є БЕЗЛІЧ МІСЦЕВИХ ВЕЛИКОДНИХ ЗВИЧАЇВ, ЧАСТО СУПРОВОДЖЕНИХ СПІВАМИ ТА ІГРАМИ. ВСІ ВОНИ ПРОНИЗАНІ РАДІСТЮ І НАВІТЬ ГУМОРОМ.

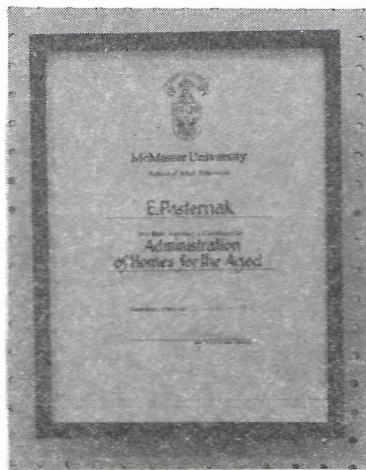
ГОТУВАЛИСЬ СВЯТКОВО ЗУСТРІЧАТИ ПРАЗНИК ХРИСТОВОГО ВОСКРЕСІННЯ ТЕЖ Мешканці нашого пансіону і старанням комітету пань влаштовано передсвяточний базар на якому були передусім вироби мешканців, наприклад. ТКАНІ НА ВЕРСТАТАХ ВОВНЯНІ ШАЛІ, ГОРВОТКИ /СПІДНИЧКИ ДО БОРЩІВСЬКОГО ВБРАННЯ, А З НИХ ВИХОДЯТЬ ЕЛЕГАНТНІ СУКНІ/, ВИШИВАНІ СКАТЕРТИНИ, ПЛЕТЕНІ КАПЦІ, ЛЯЛЬКИ В НАРОДНІЙ НОШІ, КЕРАМІЧНІ ВИРОБИ, І БАГАТО ДРУГИХ ПРАКТИЧНИХ РЕЧЕЙ, ЯКИМ В КОЖНІЙ ХАТІ НАЙДЕТЬСЯ МІСЦЕ. ОСОБЛИВО ДБАЙЛИВОЇ ПІДГОТОВКИ ВИМАГАЛИ ПИСАНКИ, ЯКІ ПІД ПРОВОДОМ ВІДОМОЇ МИСТКИНІ-МАЛЯРКИ П-І ДАРІЇ ОНИЩУК ВИКОНУВАЛИ ПАНІ З КОМІТЕТУ, ВИВЧАЮЧИ ТЕХНІКУ ПИСАННЯ ЯЄЧОК, ЗБЕРІГАЮЧИ В РИСУНКУ Й КОЛЬОРІ СИМВОЛІЧНІ ЕЛЕМЕНТИ НЕЗНИКАЮЧОЇ ТРАДИЦІЇ. Є СПРОБИ СТИЛІЗУВАТИ ПИСАНКОВІ ВЗОРИ АБО Й ТВОРИТИ НОВІ, НАПРИМ. ВЖИВАТИ ДОІСТОРИЧНИЙ ТРИПІЛЬСЬКИЙ ОРНАМЕНТ, В КОЛЬОРАХ І РИСУНКУ ЕЛЕГАНТНО-ДЕКОРАТИВНИЙ, ПРОТЕ ЗА ТАКУ ПРАЦЮ МОЖУТЬ БРАТИСЯ ТІЛЬКИ ЛЮДИ З МИСТЕЦЬКИМ ОБДАРУВАННЯМ. ЦІЛИЙ ВЕЛИКИЙ ТИЖДЕНЬ ВІДЧУВАЄТЬСЯ В НАШОМУ ПАНСІОНІ СВЯТКОВИЙ НАСТРІЙ, ВСІ НАШІ Мешканці ГСТОВЛЯТЬСЯ ВЖЕ ЗАЗДАЛЕГІДЬ ДО ЦЬОГО РОКОВОГО СВЯТА, ЩОБИ ЧИСТИМ СЕРЦЕМ І ЗОВНІШНОЮ ОБНОВОЮ ПРИВІТАТИ ВЕЛИКДЕНЬ У ВЕЛИКІЙ РОДИНІ, ВІДНАЙТИ ЗВОРУШЕННЯ В ТОМУ, ЩО ВЖЕ ДАВНО ВІДІЙШЛО В МИНУЛЕ.

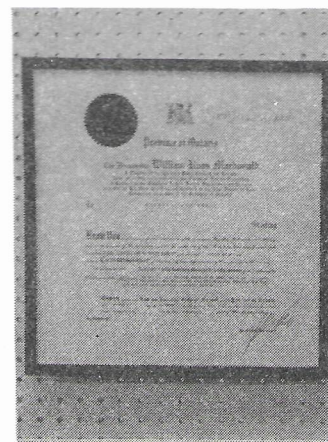
ВІДЗНАЧЕННЯ АДМІНІСТРАТОРКИ
ПАНІ ЄВГЕНІЇ ПАСТЕРНАК,
ГОЛОВИ ТОВАРИСТВА ОПІКИ НАД СТАРШИМИ
ПРИ ПАНСІОНІ ІМ. ІВАНА ФРАНКА В ТОРОНТІ

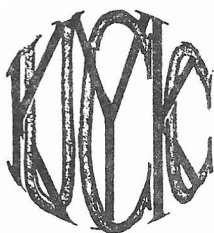
Грамота і великий Шевченківський Медальйон, наділено п-і Пастернак 1962 р. Комітетом Українців Канади, в доказ подяки й пошани за визначні заслуги для Української Спільноти в Канаді.

Дипльом для провадження Домів для Старших, признано п-і Е. Пастернак 1971-го року університетом "МкМастер".

Дост. В.Р.МкДоналд, Лейтенант Онтарійського Уряду наділив 1971 р. титул "Commissioner for taking Affidavits" — нотаріяльне право приймати присяги пов'язані з працею Товариства Опіки над Старшими.

UKRAINIAN CANADIAN COMMITTEE

456 MAIN STREET, WINNIPEG, MANITOBA PHONE: 942-4627 943-1927

КОМІТЕТ УКРАЇНЦІВ КАНАДИ

ЦЕНТРАЛЬНІ НАДАННЯ

Вінніпег, 29 грудня 1971

Величшовна
Тамі Пастернак,

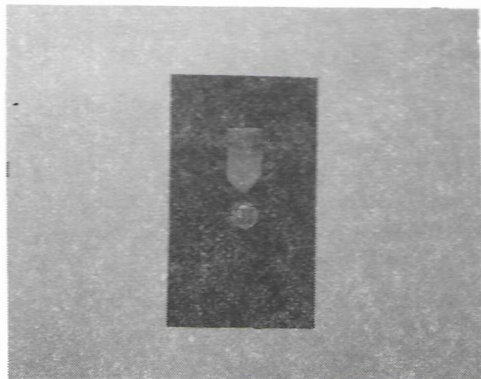
В доповненні до великої Шевченківської Медалі, яку Вам признано за Ваші заслуги супроти української громади, пересилаємо при цьому листі малу медалю, яку Ви можете носити при нагоді ріаних виступів чи святкувань.

Рівночасно просимо прийняти ширі побажання Веселих Свят Різдва Христового і Щасливого Нового Року.

Тамі
Евгенія Пастернак,
Торонто, Онт.

З правдивою пошаною,

С. Др. Кальба
С. Др. Кальба,
Екзекутивний Директор

Мала нагрудна Шевченківська Медаля, в доповненні до великого настінного Медальйону.

В П Л И В С Е Р Е Д О В И Щ А

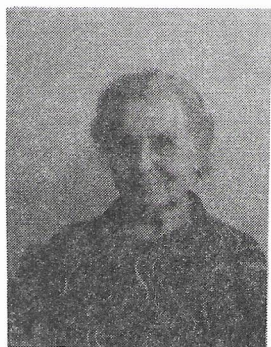
ЖИТТЯ ЛЮДИНИ БЕЗ ОГЛЯДУ НА ВІК СИЛЬНО ПОВ'ЯЗАНЕ ЗІ СЕРЕДОВИЩЕМ В ЯКОМУ ВОНА ЖИВЕ. ЦЕ ЗОКРЕМА ВІДНОСИТЬСЯ ДО ЛЮДЕЙ СТАРШОГО ВІКУ. ТОДІ ДУМАЄТЬСЯ, ЩО ЗОВНІШНІЙ ВИГЛЯД, СПОСІБ СПРИЙМАННЯ НОВИХ ФОРМ ЖИТТЯ, СИЛЬНІШЕ ВІДЧУТТЯ ТИСКУ ІЗ ЗОВНІ, ХВОРОБИ, І Т.П. Є ОЗНАКОЮ СТАРОСТІ І ЩО ВОНИ САМЕ МАЮТЬ ВПЛИВ НА ОРГАНІЗМ ТА УМОВІ ФУНКЦІЇ. ОДНАЧЕ НЕ ЗАВЖДИ ТАК БУВАЄ. Є ЛЮДИ, ЯКІ У ПІЗНІШИХ РОКАХ ЦІЛКОМ НЕ ВИЯВЛЯЮТЬ ТАКИХ СИМПТОМІВ І ХОЧА В НИХ І Є ФІЗИЧНІ ТА ПСИХІЧНІ НЕДОМАГАННЯ, ЦЕ НЕ ПЕРЕШКАДЖАЄ ЇМ БУТИ АКТИВНИМИ. НАВПАКИ САМЕ ПОТРЕБА ДІЯЛЬНОСТІ ПІДНОСИТЬ В НИХ ЖИТТЄЗДАТНІСТЬ І В БАГАТЬОХ ВИПАДКАХ РАДШЕ РОЗВИВАЄ СИЛУ, А НЕ ПОСЛАБЛЮЄ, ЩО Є НАСЛІДКОМ БЕЗЧИННОСТІ Й НЮДГУВАННЯ У ПОХИЛОМУ ВІЦІ. МОЖЛИВО ДЕЯКІ ЛЮДИ УСПАДКУВАЛИ ЦЕЙ "ВІГОР" ПО СВОЇХ БАТЬКАХ, А ПРОТЕ КАЖЕТЬСЯ, ЩО ХОЧА "ВСІ ЛЮДИ РОДЯТЬСЯ ОДНАКОВІ, АЛЕ МІЖ НИМИ Є ДЕЯКІ ІНШІ", БО В НИХ Є ЗАРОДКИ ВРОДЖЕНИХ ЗДІВНОСТЕЙ І РИС ХАРАКТЕРІВ.

В НАШОМУ ПАНСІОНІ ІМ. ІВАНА ФРАНКА ЖИВЕ БАГАТО СТАРШИХ ВІКОМ ЛЮДЕЙ, А ОДНОЮ З НАЙСТАРШИХ Є П-І Л. ПРУШИНСЬКА. ЇЇ СПОВНИЛОСЬ 92 РОКИ, А ЯКА ВОНА МОЛОДА ДУХОМ! ЗАВЖДИ ЧИМОСЬ ЗАЙНЯТА, ПЛЕТЕ З ВОЛІЧКИ Й ТОНКИХ НИТОК ГАРНІ СКАТЕРТИНКИ, ЧИТАЄ КНИЖКИ /КРІЗЬ ПОБІЛЬШАЮЧЕ СКЛО/, ДИСКУТУЄ ПРО НИХ І ЗАВЖДИ МАЄ ПРАВИЛЬНУ ДУМКУ В ЇХ ОЦІНЦІ, ЧАСОМ ДЕЩО СТАРОДАВНЮ КОЛИ ЙДЕТЬСЯ ПРО МОРАЛЬНІ ВАРТОСТІ. ХОЧА МОРОЗ НА ДВОРІ, ВОНА САМА ХОДИТЬ НА ПРОХІД, БО НАДІВСЕ ЛЮБИТЬ ПРИРОДУ. В НЕЇ НЕ ПОГАС ЗМИСЛ ГУМОРУ, ЛЮБИТЬ РОЗКАЗУВАТИ ЦІКАВІ АНЕКДОТИ І ПАМ'ЯТЬ В НЕЇ ЧУДОВА. МАБУТЬ НІХТО З НАС НЕ ПАМ'ЯТАЄ СТІЛЬКИ ОПОВІДАНЬ І ЖАРТІВЛИВИХ ВІРШІВ З ЮНОСТІ РОКІВ, ЯК ВОНА. КОЖНОМУ ПОСЛУЖИТЬ РАДО ДОПОМОГОЮ І ОЦЕЮ

ЛЮДЯНОЮ ПОВЕДІНКОЮ ВОНА З'ЄДНУЄ СОБІ СИМПАТІЮ І ТВОРИТЬ МИЛЕ З НЕЮ СПІВЖИТТЯ. ЗОВНІШНІСТЬ В НЕЇ ПРИЄМНА, ОХАЙНА, НАВІТЬ З ДЕЯКИМИ НАТЯКАМИ НА ЕЛЕГАНЦІЮ.

ДРУГОЮ ВАРТОЮ ВЕЛИКОЇ УВАГИ ТА СИМПАТІЇ ПАНСІОНУ Є П-І М. СІМІРЕНКО, НАЗВУ ЇЇ "ЧЕСНОЮ ДУШЕЮ". ПАНІ СІМІРЕНКО В ПЕРШУ ЧЕРГУ Є МАЙСТЕР ХУДОЖНЬОГО ЧИТАННЯ УКРАЇНСЬКИХ КНИЖОК НАШИХ КЛЯСИКІВ. ГРУПА МЕШКАНЦІВ-СЛУХАЧІВ МОВ ЗАЧАРОВАНІ СИДЯТЬ І СЛУХАЮТЬ ЇЇ ГОДИНАМИ, ЗАБУВАЮЧИ "СУЧАСНУ СУЕТУ" ЖИТТЯ. З НЕАБИЯКОЮ ЧУТЛИВІСТЮ, ІНТОНАЦІЯМИ, З ЧІТКОЮ ВИМОВОЮ, СВОЇМ ШОВКОВИСТИМ ГОЛОСОМ ВОНА ВІДТВОРЮЄ КАРТИНИ ПОДІЙ І ЛЮДЕЙ ОПИСАНИХ НАШИМИ ПИСЬМЕННИКАМИ. ЗАВЖДИ УСМІХНЕНА, ОТОЧЕНА СВОЇМИ ПОДРУГАМИ-ПРИЯТЕЛЬКАМИ, ЯКІ ВІДНОСЯТЬСЯ ДО НЕЇ З ВЕЛИКОЮ СИМПАТІЄЮ ТА ПОШАНОЮ. В "ЗЕЛЕНОМУ КЛЮБІ" СВОЇМ ХУДОЖНІМ ЧИТАННЯМ ВОНА СТВОРЮЄ ІНШИЙ СВІТ - СВІТ НАСТРОЄВИХ ПЕРЕЖИВАНЬ. ПАНІ СІМІРЕНКО МАЄ ЗЛЕГКА ОСЛАБЛЕНУ ПАМ'ЯТЬ, АЛЕ НЕ ЗВАЖАЮЧИ НА ЦЕЙ НЕДОЛІК, ВОНА ХОЧЕ БУТИ І Є ПОТРІБНОЮ, НАВІТЬ НЕОБХІДНОЮ ЛЮДИНОЮ В

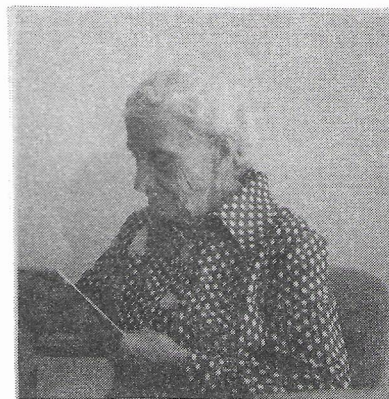
НАШОМУ ПАНСІОНІ. МИ МЕШКАНЦІ ПАНСІОНУ ЦІНИМО І БЕЗМЕЖНО ВДЯЧНІ НАШІЙ ПОДРУЗІ П-І СІМІРЕНКО ЗА ЇЇ ВІДДАНУ НЕОЦІНИМУ УЧАСТЬ. ЯКБИ НАМ БІЛЬШЕ ТАКИХ ПАНЬ ЯК СІМІРЕНКО ТА ПРУШИНСЬКА, ТОДІ В НАС В КОЖНОГО ПОЯВИЛАСЬ БИ ЧАСТІШЕ УСМІШКА НА ОБЛИЧЧЮ!

П-і М.Сіміренко

СЬОГОДНІ ПЕРЕМОГА МЕДИЦИНИ Й ФАРМАЦІЇ НАД ХВОРОБАМИ ПРОДОВЖУЄ ЛЮДСЬКЕ ЖИТТЯ І СТАРІСТЬ ЗНАЧНО ПЕРЕСУНУЛА СВОЇ МЕЖІ. РОДИНИ СТАЛИ МЕНШІ І ДІТИ У БІЛЬШОСТІ ДІСТАЮТЬ ВИХОВНІ Й ЖИТТЄВІ ІНСТРУКЦІЇ ПОЗА

ДОМОМ. ВОНИ ХОЧУТЬ БУТИ САМОСТІЙНИМИ І БАТЬКИ ВТРАЧАЮТЬ АВТОРИТЕТ, БО ДІТИ ЧЕРЕЗ МОДЕРНУ ОСВІТУ СТАЛИ "МУДРІШИМИ" ВІД НИХ. ЖІНКИ ЙДУТЬ

П-і Л. Прушинська

НА ПРАЦЮ ПОЗА ДОМОМ І ВІДДАЛЮЮТЬСЯ ВІД РОДИННИХ ОBOB'ЯЗКІВ. ТАКІЙ НОВИЙ СТИЛЬ ЖИТТЯ І НІЧОГО НЕ ВДІЄШ. А В ДОМАХ ОСТАЮТЬСЯ СТАРШІ ЛЮДИ, ЯКИХ ЩОРАЗ БІЛЬШЕ І ВОНИ ПОТРЕБУЮТЬ ОКРЕМОЇ ДЛЯ СЕБЕ ОПІКИ. ЦЕЙ ОBOB'ЯЗОК ВЗЯЛА НА СЕБЕ ДЕРЖАВА, ПРОТЕ ДЕРЖАВНІ ІНСТИТУЦІЇ НЕ ЗАВЖДИ Є В СИЛІ РОЗВ'ЯЗАТИ ВСІ ПРОБЛЕМИ ЛЮДЕЙ ПОХИЛОГО ВІКУ, ТАК ЩОБИ ВОНИ ПОЧУВАЛИСЯ ПОТРІБНИМИ І ЩАСЛИВИМИ. ОСОБЛИВО ВАЖКО ПРИХОДИТЬ ЦЯ ЗМІНА В ЛЮДЕЙ ЯКІ СТАРАЮТЬСЯ ВДЕРЖАТИ ОСВЯЧЕНЕ ТРАДИЦІЄЮ Т.ЗВ. "ДОЖИВОТТЯ", ТОБТО ЩО ДО СМЕРТИ МАЮТЬ ЖИТИ ПРИ СВОЇХ ДІТЯХ АБО РОДИНІ. ОДИМ ЛЕГШЕ, ДРУГИМ ВАЖКО ПРИХОДИТЬСЯ ПЕРЕСТУПИТИ ПОРІГ У НОВЕ ЖИТТЯ В ІНСТИТУЦІЯХ, ДЕ БУДУТЬ ЖИТИ СЕРЕД НОВИХ ОБСТАВИН, НЕЗНАЙОМИХ ЛЮДЕЙ І МОЖЛИВО ДОВГО В СЕРЦІ ВІДЧУВАЮТЬ ЖАЛЬ ДО СВОЇХ НАЙБЛИЖЧИХ. ОТЖЕ, ВАЖЛИВИМ Є, ЩОБИ ТІ ЛЮДИ НАЙШЛИ В ДОМАХ ДЛЯ СТАРШИХ НЕ ТІЛЬКИ ФІЗИЧНЕ ПІКЛУВАННЯ, АЛЕ Й ПЕРЕДУСІМ ДУХОВУ ПІДДЕРЖКУ, ЩОБИ ВДЕРЖАТИ РІВНОВАГУ ЇХ ЖИТТЯ В НОВОМУ СЕРЕДОВИЩІ. І ТУТ ТРЕБА СТОРИТИ ЇМ ХОЧБИ ІЛЮЗІЮ РОДИННОГО ЖИТТЯ, ПОЧУТТЯ НЕЗАЛЕЖНОСТІ, В БАГАТЬОХ ВИПАДКАХ ДАТИ ЇМ ВІЛЬНИЙ ВИБІР, БЕЗ ПРИМУСУ СУВОРОГО ДОДЕРЖУВАННЯ ПРАВИЛ ІНСТИТУЦІЇ. СЛІД ВЗАТИ ДО УВАГИ, ЩО ТІ ЛЮДИ ЖИВУТЬ В ТОМУ НАЗВІМ ОСТАНЬОМУ ЕТАПІ ДОВШИЙ ЧАС У СТРАХУ, ЧИ ЗМОЖУТЬ НАЙТИ СОБІ МІСЦЕ, У НОВОМУ "СВІТІ" СЕРЕД ЛЮДЕЙ ДЕ КОЖНИЙ МАЄ СВОЮ ІСТОРІЮ ЖИТТЯ, СВОЇ ЗВИЧКИ, СВОЇ ФОРМИ ЩОДЕННОЇ ПОВЕДІНКИ. ТУТ Є НАГОДА ГЛЯНУТИ ГЛИБШЕ В ЛЮДСЬКУ ДУШУ, НАЙТИ ЗРОЗУМІННЯ ПРАЦІВНИКІВ ДО МЕШКАНЦІВ, ЯКІ ЦІЛЕ СВОЄ ЖИТТЯ АБО ДОВГІ РОКИ ЗВИКЛИ В РОДИНІ РОЗКАЗУВАТИ, А НЕ СЛУХАТИ. ЛАГІДНА ПОВЕДІНКА З НИМИ, УВАЖЛИВІСТЬ ДО НИХ, ТЕРПЕЛИВІСТЬ, МОЖУТЬ МАТИ КОРИСНІШИЙ ВПЛИВ НІЖ ПРИМУС. ЗБЕРЕГТИ ЇХ ТРЕБА ВІД ІНЕРТНОСТІ, ПОЧУТТЯ САМОТНОСТІ СЕРЕД ГРОМАДИ, ЩО ІНОДІ МОЖЕ ДОВЕСТИ ДО ПОЗНАК ДЕПРЕСІЇ. ЗВИЧАЙНО ЦЕ НЕ ЛЕГКА СПРАВА ДАТИ ЦІЛКОМ ВОЛЮ МЕШКАНЦЯМ

ДОМІВ ДЛЯ СТАРШИХ. ТЕОРЕТИЧНО ТАК, АЛЕ НА ПРАКТИЦІ, КОЛИ ВИМОГИ Мешканця цілком протилежні до приписів інституції, зокрема до лікарських вказівок, коли мешканець зневажає працівників, а то й бунтується, тоді все ж слід підходити до його емоційних станів зі зрозумінням і по змозі їх ігнорувати та привчати до порядку. Такі і подібні випадки можна теж полагодити при допомозі других мешканців до яких т.зв. "нарікайли" мають довіря, або вкінці справу може розглянути "комітет мешканців", не покликуючись на своє право втручати в особисті непорозуміння між мешканцями. Вкінці річ ясна родина мусить зайняти відповідне становище і зайнятися своїми старшими членами родини.

Завданням домів для старших віком людей є створити між мешканцями і працівниками взаємодовір'я і атмосферу широкого родинного середовища. Тоді безкрила звичайна сірість набере кольору, а щоденне життя змісту. На щастя ми не затратили ще здібності вчуватися в психіку наших старших людей і "оце маленьке гаряче серце, цей двигун у грудях людей і людства" /л. Костенко/ не дозволить щоби незогріта старість наших близьких стала для них трагедією. Жиймо в нашому пансіоні так щоби відчувалася нерозривність нитки родинної й національної тяглості.

М. Пастернакова

НОЧІ ВРАЖІННІ З ПОДОРОЖІ ДО БУЕНОС АЙРЕС
НА ВІДКРИТТЯ ПАМ'ЯТНИКА Т. ШЕВЧЕНКА

ВІДЛІТЕЛИ МИ З ТОРОНТА 27-ГО ЛИСТОПАДА 1971 р. В ГОДИНІ 8:30 ВЕЧ., ДВЕРТОВИМ ЛІТАКОМ "ПОВІТРЯНОЇ ЛІНІЇ АРГЕНТИНИ". ПОДОРОЖ В НОЧІ БУЛА ДОСИТЬ ПРИЄМНА І СПОКІЙНА. НІЧ БУЛА ЗОРЯНА, ХОЧ ДЕ-НЕ-ДЕ ЗУСТРІЧАЛИСЯ ХМАРИ БІЛІ-БІЛІ НЕМОВ БИ ВИЛИТІ ІЗ СНІГУ, ТА ГОРИ НА ЗЕМЛІ У ВИГЛЯДІ ДОРІГ. ХАРЧУВАННЯ НА ЛІТАКУ ПОДАЮТЬ СМАЧНЕ, З ВИНОМ І ПИВОМ, ЯК ХТО СОБІ БАЖАЄ. ВИДОВИЩЕ З ЛІТАКА ЧАРІВНЕ, ЯК СХІД АБО ЗАХІД СОНЦЯ, ХМАРИ, НЕВОРИМИ ГОРИЗОНТИ ЗЕМЛІ, ГОРИ, МІСТА ТА ПОСЕЛЕННЯ, І Т.П. В ОТОЧЕННІ ТАКИХ ВРАЖІНЬ ТА ЗМІН ЧАС ПРОХОДИТЬ ШВИДКО І НЕПОМІТНО.

НАРАЗ ПОВІДОМЛЕННЯ ЧЕРЕЗ ГОЛОСНИК, ЩО ЛІТАК БУДЕ ПРИЗЕМЛЯТИСЯ. ПОХИТУЮЧИСЬ ТА ВДАРЯЮЧИ ОБ ХМАРИ ПОМІРНО ТА СПОКІЙНО ЛІТАК СПУСКАЄТЬСЯ НА ДОЛИНУ. ПІД НАМИ БЕЗМЕЖНІ ПАНОРАМИ РУХЛИВОГО РАНКОВОГО МІСТА БУЕНОС АЙРЕС. ШЕ КІЛЬКА ХВИЛИН І ЛІТАК ВЖЕ ЇДЕ ПО ГЛАДКІЙ ПЛОЩІ АЕРОДРОМУ, І ЗУПИНЯЄТЬСЯ. БУЕНОС АЙРЕС -- СТОЛИЦЯ АРГЕНТИНИ.

НА ПРИВЕЛИКЕ ДИВО ГОЛОСНИК В УКРАЇНСЬКІЙ МОВІ ПОДАЄ ІНФОРМАТИВНИЙ РОЗПОРЯДОК, ЩОДО ВИСАДКИ ТА ВІДБОРУ НАШИХ ПОДОРОЖНІХ ВАЛІЗОК.

П Р И Г О Т О В К А Д О П Е Р Е Д В Е Л И К О Д Н О Г О Б А З А Р У

/26-го березня 1972 р./

Пані з Добровільного Комітету пишуть писанки.

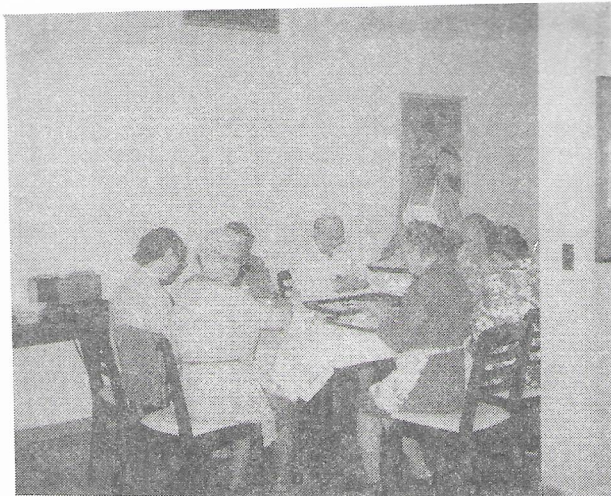
П-і Лотоцька і п-і Луцька розмальовують кераміку.

п. Костик плете кошички.

п. Біда тче крайку на верстаті.

п-і Т.Біда, Ю. Біда, А. Бачинська, Сеньо, Змрочек, Дикі, Марзан, та п. Дикі -- т.зв. "Товариство Ліплення Вареників".

п. Хомяк, п. Скегар і п. Костик при праці.

В ПОЧЕКАЛЬНІ БУЛО ДУЖЕ БАГАТО ЛЮДЬИ, ЯКІ ЧЕКАЛИ СВОЇХ РІДНИХ ТА ЗНАЙОМИХ. ІДУЧИ ПО ПЕРЕДУ, ОДНА ПАНІ ЗАПИТУЄ МЕНЕ: "ЧИ ВИ НЕ Є ПАН ТРУСЬ /КУХАР ПАНСІОНУ/?" "НІ!", КАЖУ І ПОКАЗАВ ЇЙ ПАНА ТРУСЯ, ЯКИЙ ЙШОВ ЧЕТВЕРТИЙ ЗА МНОЮ, ПІСЛЯ ЧОГО ЗЧИНИВСЯ ГАЛАС РАДОСТІ, СМІХУ, ПЛАЧУ ТА ОКЛИКІВ ЗУСТРІЧІ. ДРУЖИНА МОГО СИНА, ЯКА МЕНЕ НІКОЛИ В ЖИТТІ НЕ БАЧИЛА, А ТІЛЬКИ ПО ФОТОЗНИМЦІ, ПЕРША МЕНЕ ПІЗНАЛА І ОКЛИКНУЛА: "А ОСЬ І ВІН -- ТАТО!" ВСІ КИНУЛИСЬ ДО МЕНЕ І РАДОЩАМ НЕ БУЛО КІНЦЯ.

п. Дикий з ріднею на летовищі.

-XXXXXXX-

ВІДКРИТТЯ ПАМ'ЯТНИКА Т. ШЕВЧЕНКА ВІДБУЛОСЯ 5-ГО ГРУДНЯ 1971р. ДУЖЕ ВЕЛИЧАВО. МАСИ УКРАЇНЦІВ АРГЕНТИНИ ТА ГОСТЕЙ МАЙЖЕ З УСІХ ЧАСТИН СВІТУ ЗАПОВНИЛИ ПЛОЩУ І ПАРК. УКРАЇНЦІ АРГЕНТИНИ І МИ ВСІ ГОРДІ, ЩО ОДЕРЖАЛИ ТАКУ ГАРНУ ПЛОЩУ І СПРОМОЖИЛИСЬ НА НЕ АБИЯКИЙ ПАМ'ЯТНИК НАШОМУ ПРОРОКОВІ. ДО РЕЧІ, ПАМ'ЯТНИК Т. ШЕВЧЕНКА РОЗПОЛОЖЕНИЙ ВЛИЗЬКО ПАМ'ЯТНИКА ДЖ. ВАШІНГТОНА.

МІСТО БУЕНОС АЙРЕС, В ЯКОМУ Я ЖИВ ВІД 1924 ПО 1928 р. В ДЕЧОМУ

ЗМІНИЛОСЬ. НОВІ БУДИНКИ, ПАРКИ, ПЛОЩІ, НАВІТЬ ОКОЛИЦІ, АЛЕ ДЕЯКІ ЧАС-ТИНИ МІСТА ЗАЛИШИЛИСЬ МАЙЖЕ БЕЗ ЗМІН. СТАНДАРТ ЖИТТЯ ТА КУЛЬТУРНИЙ РІВЕНЬ ЗНАЧНО НИЖЧИЙ НІЖ В КАНАДІ. БАГАТО ОВОЧІВ, ФРУКТІВ, ПАРКІВ, ТА КВІТІВ. КЛІМАТ ВІДМІННИЙ ВІД НАШОГО, ТОВТО В ГРУДНІ МІСЯЦІ ЩЕ ЛІТО І МОЖНА ДОБРЕ ПОГРІТИСЯ І ОБПАЛИТИСЯ. Я ТАК НАГРІВСЯ, ЩО В МЕНЕ З НОСА АЖ СКІРА ЗЛІЗЛА.

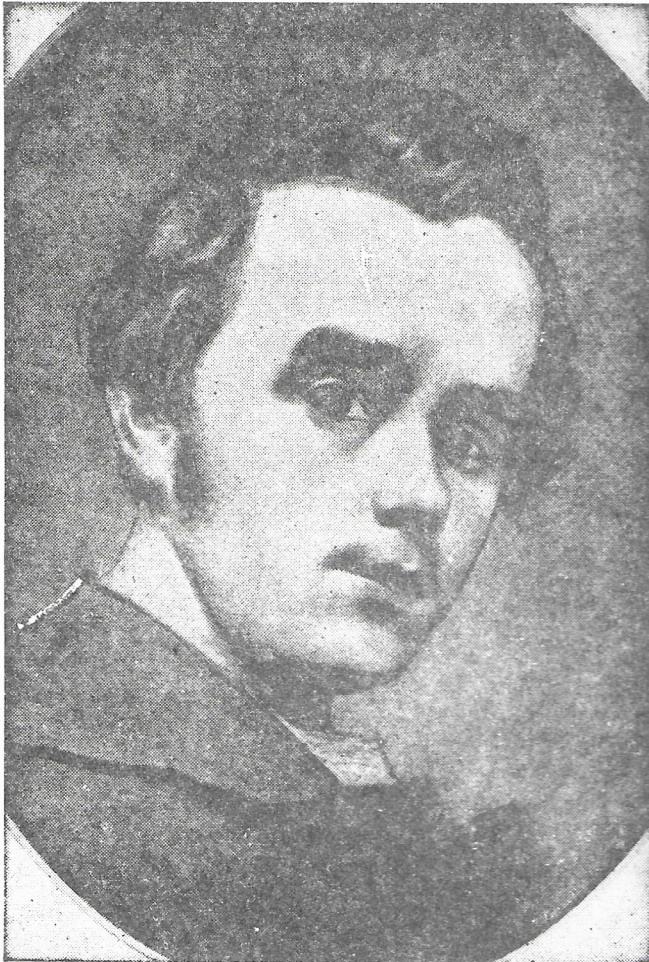
УКРАЇНСЬКОЮ МОВОЮ МАЛО ГОВОРЯТЬ. ЗДЕБІЛЬША ГОВОРЯТЬ ЕСПАНСЬКОЮ МОВОЮ ДІТИ ТА СТАРШІ. П'ЮТЬ ПИВО ТА ВИНО, РОЗМОВЛЯЮТЬ І КРИЧАТЬ ВСІ РАЗОМ, ТАК ЯК У НАС НА ВУЛИЦІ ДАНДЕС ІТАЛІЙЦІ. ХЛОПЦІВ УКРАЇНСЬКОГО ПОХОДЖЕННЯ МАЛО І ДІВЧАТА ОДРУЖУЮТЬСЯ З ІТАЛІЙЦЯМИ. УСЕ УКРАЇНСЬКЕ ПОМІТНО МИНАЄТЬСЯ.

17-ГО ГРУДНЯ О 10:30 ГОД.ВЕЧ. ВІДЛЕТІЛИ МИ З ЛЕТОВИЩА В БУЕНОС АЙРЕС ДО КАНАДИ. ОСІДАЮЧИ В ТОРОНТІ ДЯКУВАЛИ БОГУ, ЩО ОХОРОНИВ НАС ВІД УСЯКОГО НЕЩАСТЯ В ДОРОЗІ.

Мешканець Пансіону, Й. Дикий.

п. Дикий з родиною біля пам'ятника Т. Шевченка.

КУЛЬТУРА І РОЗВАГАПАМ'ЯТЬ ВЕЛИКОГО СИНА УКРАЇНИ, ТАРАСА ШЕВЧЕНКА, ВШАНУВАЛИ МЕШКАНЦІ

ПАНСІОНУ В П'ЯТНИЦЮ 10-ГО БЕРЕЗНЯ Ц.Р. ЧАСТИННО ВЛАСНИМИ СИЛАМИ. НА СТІНІ ПОРТРЕТ ШЕВЧЕНКА ПРИБРАНИЙ ВИШИВАНИМ РУШНИКОМ, ПОБІЧ НА СТОЛИКУ У ВАЗІ ВЕСНЯНІ КВІТИ. СВЯТКОВІ СХОДИНИ ВІДКРИЛА П-І МАРІЯ ПАСТЕРНАК. У ПРОГРАМІ ВЗЯЛИ УЧАСТЬ: П-І ФЕРЕНСІВ, ВІДЧИТАЛА "З ЛИСТІВ ШЕВЧЕНКА" /ШЕВЧЕНКО ВІРУЮЧИЙ/, ДАЛІ СЛІДУВАЛИ ЧИТАННЯ ВІРШІВ З "КОБЗАРА" -- "ДО ОСНОВ'ЯНЕНКА" п. І. СОВКО, "РОЗРИТА МОГИЛА" п. Я. ОСТАФІЙЧУК, "СОН" п-і Н. БРИКОВИЧ. З ГРАМОФОННИХ ПЛАТІВОК ВИСЛУХАНО "ЗАПОВІТ", "СЛОВО"/ДЕКЛЯМАЦІЯ ПРИ СУПРОВОДІ ХОРУ/ І "КАВКАЗ". НА ЗАКІНЧЕННЯ У ПІДНЕСЕНОМУ ПАТРІОТИЧНОМУ НАСТРОЮ ВСІ ПРИСУТНІ ВІДСПІВАЛИ ГИМН "ЩЕ НЕ ВМЕРЛА УКРАЇНА".

В НЕДІЛЮ ДНЯ 6-ГО ЛЮТОГО Ц.Р. ВІДБУВСЯ В НАШОМУ ПАНСІОНІ КОНЦЕРТ МІШАНОГО ХОРУ ЦЕРКВИ СВ. О. НИКОЛАЯ І СТРУННОЇ ОРХЕСТРИ ПІД ДИРИГЕНТУРОЮ ПРОФ. І. КОВАЛІВА. ХОР ВИКОНАВ КОЛЯДКИ Й ЩЕДРІВКИ - ОЦЮ НАЙКРАШУ НАШУ НАРОДНУ ПІСЕННУ СПАДЩИНУ, ЯКА ДУМКОЮ ПЕРЕНЕСЛА СЛУХАЧІВ У "ТИХУ СВЯТУ НІЧ", КОЛИ В РІДНОМУ КРАЮ ПО ТРАДИЦІЙНОМУ СВЯТКУВАЛИ РІЗДВО ХРИСТОВЕ. СТРУННА ОРХЕСТРА, ЯКОЇ ОСНОВНИКОМ Є ПРОФ. КОВАЛІВ, ЗДИС-

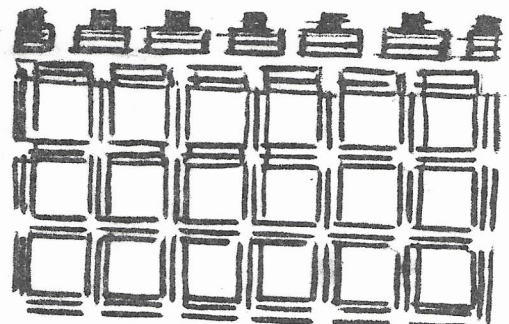
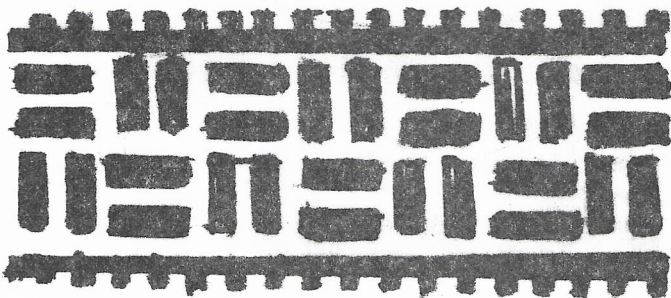
ЦИПЛІНОВАНО Й СВИЖО /МОЛОДІ МУЗИКИ/ ВІДОГРАЛА КОРЕЛЛІ "КОНЦЕРТО ГРОССО", ПОРТЕРА "УКРАЇНСЬКА СУІТА" І Р. ШТРАВСА "ВАЛЬС". Є ПОВНІ ПІДСТАВИ ДУМАТИ, ЩО З КАМЕРНОЇ, ОРХЕСТРА СТАНЕ СИМФОНІЧНОЮ, І ЦЕ БУДЕ ОДНО З НАЙБІЛЬШИХ ДОСЯГНЕНЬ УКРАЇНСЬКОЇ КУЛЬТУРИ ПОЗА МЕЖАМИ УКРАЇНИ. КОНЦЕРТ - ОДИН ІЗ ЧЕРГИ МИСТЕЦЬКИХ ІМПРЕЗ ЯКІ УПРАВА ПАНСІОНУ ВЛАШТОВУЄ ДЛЯ СВОЇХ МЕНШАНЦІВ - ЗАЛИШИВ НАЙКРАЩЕ ВРАЖЕННЯ.

Редакційна Колегія

В И Ш И В К А

ПРОДОВЖУЮ РУШНИКОВІ ШВИ /СТІБИ/. ПРОШУ НЕ ЗАБУВАТИ, ЩО ВСІ ШВИ МОЖНА ВИШИВАТИ ЛИШЕ У ДВОХ ВІДТІННЯХ ЧЕРВОНИХ КРАСОК: Д.М.Ц. 304 і 816.

ВЗОРИ РУШНИКОВИХ ШВІВ НЕ ВИГЛЯДАЮТЬ ЦІКАВИМИ, АЛЕ ВЖЕ ВИШИТІ - ПРЯМО ПРИТЯГАЮТЬ ОЧІ ДО СЕБЕ!

Л. Луцька

О Г Л Я Д Ф І Л Ь М І В"ПОРОЖНИЙ ПРОСТІР"

СЕРЕД БЕЗМЕЖНИХ ПРОСТОРІВ САГАРИ В ДОЛИНАХ ЗВАНИХ ДЮНАМИ, ДЕ Б'ЮТЬ ДЖЕРЕЛА ПИТНОЇ ВОДИ, ДЕ РОСТУТЬ КАРЛОВАТІ КУЩІ І МОЖНА ПЛЕКАТИ ДЕЯКУ ГОРОДИНУ, ТАМ ЗВИЧАЙНО ПОСЕЛЮЮТЬСЯ ЛЮДИ РІЗНОЇ ПЛЕ-МІННОЇ ПРИНАЛЕЖНОСТІ. У ФІЛЬМІ ПОКАЗАНО БЕДУЇНІВ ЯКІ НА ВЕРБЛЮ-ДАХ ВЕДУТЬ ТОРГОВЕЛЬНІ КАРАВАНИ В АРАБСЬКІЙ ЧАСТИНІ ПУСТИНІ. ЇХ ПОДОРОЖ ДОВГА Й ПОВІЛЬНА І ТІЛЬКИ ВЕРБЛЮДИ, ЯКІ ВИТРИВАЛІ НА ВОДУ І ЇЖУ І МОЖУТЬ НА СВОЙОМУ ХРЕБТІ ДВИГАТИ ВАЖКІ ТЯГАРІ, ЗДАТНІ ДО ТАКОЇ МОНОТОННОЇ МАНДРІВКИ В ПУСТИНІ. ВЕЗУТЬ УСЯКИЙ ТОВАР ДЛЯ ЛЮ-ДЕЙ, ЯКІ ЖИВУТЬ В ЗЕЛЕНИХ ОАЗАХ САГАРИ. ХОЧ ЯКА ЦЕ УТЯЖЛИВА ПОДО-РОЖ, ПРОТЕ БЕДУЇНИ МАЮТЬ СЕРЕД СІРИХ ДНІВ ГЛИБОКІ РЕЛІГІЙНІ ПЕР-ЖИВАННЯ І БОГОТВОРЯТЬ КРАСУ ПРИРОДИ. МОЛИТВОЮ ЗУСТРІЧАЮТЬ ЧУДОВІ СХІД СОНЦЯ, ЩО МОВ ЖЕМЧУГАМИ ГРАЄ ВСІМА КОЛЬОРАМИ ПО РІВНІЙ ПІСКО-ВАТІЙ З ЛЕГКА ГОРБКУВАТІЙ ПОВЕРХНІ. АРАБИ ЯК ВИЗНАВЦІ КАРОМЕЛА ПАДУТЬ ТОДІ НА КОЛІНА І ЗВЕРНЕНІ ДО СХОДУ МОЛЯТЬСЯ ДО СВОГО ПРИБУТКА. ЖИТЕЛІ ПУСТИНІ ЖИВУТЬ СПОКІЙНИМ МАЙЖЕ ПРИМІТИВНИМ ЖИТТЯМ, ЗАДАЛИ ВІД ЗМЕХАНІЗОВАНОГО ЦИВІЛІЗАЦІЄЮ СВІТУ І ПОНАВСО ПІСНІ ВІСНІ ЖИТТЯ СЕРЕД ПРИРОДИ. КОЛЬОРОВА ФОТОГРАФІЯ КАРТИН ЧИСТА, ЧИСТА МОВИ І ПІСЕНЬ СХОПЛЕНІ НА МАГНЕФОННУ СТРИЧКУ ДАВАЛИ НАМ ДИВНИЙ СПРАВЖНЬОГО ЖИТТЯ ЛЮДЕЙ В АРАБСЬКІЙ ЧАСТИНІ САГАРИ.

"НА ПЕРШІ ГУЛІ" /ЧАРІВНА НІЧ/

УКРАЇНСЬКИЙ ФІЛЬМ ПРОДУКЦІЇ КІЇВСЬКОЇ КІНОСТУДІЇ ім. С. ДОВЖЕНКА. У ФІЛЬМІ ЗОБРАЖЕНІЙ ВЕРІСІВ З ЖИТТЯ СІЛЬСЬКОЇ УКРАЇНИ В ЧАСИ КРІПАЧЧИНИ. ПІСЛЯ ПІСЛІДНОЇ ПРАЦІ НА ПІСНІ РОЗВАГИ, ЩО ВОНИ ЗІГРАЛИСЬ ВЕЧОРАМИ НА ВІСНІ "НА ПЕРШІ" І У СІЛЬСЬКІЙ ТАНЦЯХ ПРОВОДИЛИ ЧАС ДО ПЕРШОЇ НІЧІ. ПІСЛЯ ПІСЛІДНОЇ ПРАЦІ НА ПІСНІ

ДОВКОЛА ДІВЧИНИ ОЛЕНКИ, ЯКУ БАТЬКО НЕ ПУСКАВ НА ВУЛИЦЮ ПОГУЛЯТЬ. В ТОМУ Є БАГАТО КОМІЧНИХ МОМЕНТІВ, А ВКІНЦІ ОЛЕНКА ПРИ ДОПОМОЗІ ХИТРОЦІВ СВОГО ХЛОПЦЯ ДОБУВАЄ СОБІ ПРАВО ДІВУВАТИ. УСЕ У ФІЛЬМІ, ЗОКРЕМА СЕЛЯН, ЗОБРАЖЕНО ДОВОЛІ ТЕАТРАЛЬНО, НЕ ПОМИНУТО ТЕЖ ПОМІЩИКА, ЯКИЙ СОБАКАМИ ПРОГАНЯЄ СЕЛЯН ЗІ СВОГО САДУ, ТОДІ КОЛИ ЇХ ТУДИ ЗАМАНІВ СПІВ ЇХ ЗЕМЛЯКА, ЩО СПІВАВ ЯК ГІСТЬ В ПАЛАЦІ. УКРАЇНСЬКЕ СЕЛО ЗАЛИТЕ МІСЯЧНИМ СЯЙВОМ ПРЕКРАСНЕ І ЦІЛІСТЬ ЗРОБИЛА НА ГЛЯДАЧІВ ПОМІТНЕ ВРАЖЕННЯ, НЕОДИН З НИХ ДУМКОЮ ПОЛИНУВ У БАТЬКІВЩИНУ, ДЕ ПРОВІВ СВОЇ ЮНІ, НЕПОВТОРНІ РОКИ.

"ДНІПРОВА ПІСНЯ"

УКРАЇНСЬКИЙ КОНЦЕРТНИЙ ФІЛЬМ ПРОДУКЦІЇ КИЇВСЬКОЇ КІНОСТУДІЇ ІМ. О. ДОВЖЕНКА, ПОКАЗАВ ВИЇМКИ З ФЕСТИВАЛЮ САМОДІЯЛЬНИХ ГУРТКІВ З РІЗНИХ ОБЛАСТЕЙ УКРАЇНИ. ЗВИЧАЙНО, НА ТАКИЙ ДЕЯКОЮ МІРОЮ ПРОПАГАНДИВНИЙ ПОКАЗ /ФІЛЬМ БУВ З АНГЛІЙСЬКИМИ НАПИСАМИ/ ВИБИРАЮТЬ НАЙКРАЩІ ГРУПИ І ЗАПРОШУЮТЬ ПРОФЕСІЙНИХ МИСТЦІВ. ПІСНІ БУЛИ ДАВНІ, НАРОДНІ Й ОБРЯДОВІ, АЛЕ Й ТЕЖ ОПЕРНІ АРІЇ ТА НОВІ РАДЯНСЬКІ КОМПОЗИЦІЇ МАЙБОРОДИ. ТАНЦІ БУЛИ ПЕРФЕКТНО ВИКОНАНІ, ОСОБЛИВО Ж У СКЛАДНІЙ ГРУПОВІЙ КОМПОЗИЦІЇ І ЇХ ВИКОНУВАЛИ ВИСОКОЇ КЛЯСИ ТАНЦЮРИСТИ ЗІ ЗНАННЯМ КЛЯСИЧНОЇ ТЕХНІКИ, МОЖНА ЗДОГАДУВАТИСЬ З АНСАМБЛЮ ВІРСЬКОГО. У ЗАГАЛЬНОМУ КОНЦЕРТ СТОЯВ НА ПРОФЕСІЙНОМУ РІВНІ, З УЧАСТЮ ХОРУ І БАНДУРИСТІВ, І НІЧОГО В ТОМУ ДИВНОГО -- ВІН ПРИЗНАЧЕНИЙ НА ЕКСПОРТ У КАПІТАЛІСТИЧНІ КРАЇНИ. ЄДИНЕ, ЩО У ФІЛЬМІ БУЛО СПРАВЖНЕ, НЕПІДФАЛЬШОВАНЕ, ЦЕ МОГУТНЯ РІКА ДНІПРО, ЩО НЕ МІНЯЄ СВОГО ОБЛИЧЧЯ З НАКАЗУ ВЛАДИ, А ВІД ВІКІВ СПОКІЙНО, ТО БУРХЛИВО, СПІВАЄ ПРО ДАВНЮ СЛАВУ СТАРОКНЯЗІВСЬКИХ Й КОЗАЦЬКИХ ЧАСІВ, ПРО ЩАСТЯ КОЛИСЬ ВІЛЬНОГО НАРОДУ.

М. Пастернакова

К Е Р А М І К А

У НАШОМУ ПАНСІОНІ ВЖЕ ДРУГИЙ РІК ПРОДОВЖУЮТЬСЯ КУРСИ МАЛЮВАННЯ КЕРАМІКИ, З РАМЕНІ П-І МОРОЗ ШУМСЬКОЇ, А ІІ ЗАСТУПАЄ МИСТКИНЯ П-І Д. ОНИЩУК.

ОЦІНЮЮЧИ НАШЕ МИСТЕЦТВО, НЕ МОЖЕМО ПОМИНУТИ КЕРАМІКИ, ЯКА СВОЇМИ МОТИВАМИ І В ДЕЯКІЙ МІРІ КОЛЬОРИТОМ, ЗВ'ЯЗАНА З ВИШИВКОЮ І ПИСАНКОЮ! РОЗМАЛЮВАННЯ КЕРАМІКИ ВИМАГАЄ ДОБРОГО КОМПУВАННЯ І ДОБРОГО РИСУНКУ. ТРЕБА УВАЖНО ЗАСТАНОВИТИСЯ, ЯКИЙ МОТИВ ПРИМІНИТИ ДО ГЛИНЯНОЇ ФОРМИ, ЧИ ТО БУДЕ СТРУНКА ВАЗА, ЧИ ОБШИРНА, ПЛОСКА ПОПЕЛЬНИЦЯ, ЧИ ГЛИВША МИСКА.

КУРС МАЛЮВАННЯ КЕРАМІКИ ПАНСІОНУ НЕ ОХОПЛЮЄ ЗОВСІМ ХРЕСТИКОВИХ МОТИВІВ, АЛЕ МОЖЕМО ПРИМІНЮВАТИ РОСЛИННІ, ЗВІРИННІ ЧИ ГЕОМЕТРИЧНІ. ОСТАННІ ДЕКАДИ ЗАЦІКАВИЛИ ГРОМАДЯНСТВО ТРИПІЛЬСЬКОЮ КЕРАМІКОЮ, ЯКУ АРХЕОЛЬОГИ ПО РОЗКОПАХ І ЗНАЙДЕНИХ ЧЕРЕПКАХ ОЦІНЮЮТЬ НА 2,500 ЛІТ ДО ХРИСТА. ТІ ЧЕРЕПКИ ПОТВЕРДЖУЮТЬ ДАВНЮ КУЛЬТУРУ НАШОГО НАРОДУ! ЦІКАВИЙ - ТЕМНО РЖАВИЙ КОЛЬОРИТ, ЯКИЙ ДАВНІ ГОНЧАРІ ОТРИМУВАЛИ З ЗЕМЛІ, З ЧОРНИМИ, СМІЛИВИМИ ПОТЯГНЕННЯМИ, ТА БІЛИМИ ПЛОЩИНАМИ, СПРИЙМАЮТЬ НАШІ ОЧІ ДУЖЕ МИЛО. АЛЕ БАЧИМО, ЩО ПОКУПЦІ ВЖЕ НАСИЧЕНІ ТРИПІЛЛЯМ І П-І ОНИЩУК ВЖЕ ВИШУКАЛА ДАВНІЙ ЦІКАВИЙ МОТИВ "КЛИНЦІВ", А РІВНОЧАСНО З ПОЛТАВСЬКОЇ СКАРБНИЦІ ЧУДОВІ ПТАШКИ ТА "ВІНОЧКИ", ЯКИМИ ХОЧЕМО ОБНОВИТИ КЕРАМІКУ, - НАВІТЬ МРІЄМО, ЩО ПОКУПЦІ БУДУТЬ СПЕЦІЯЛЬНО ЗАЦІКАВЛЕНІ ДИСКРЕТНИМ ПІДПИСОМ "ПАНСІОНУ", ЯКИМ ВСЯ НАША КЕРАМІКА ПОЗНАЧЕНА, - А НАША НОВА, СОЛІДНА ПІЧ ЖДЕ НА НОВЕ ВИПАЛЮВАННЯ.

Л. Луцька

ОКУЛЯРИ

РОЗХОДИВСЯ МУЖИЧОК
АЖ ГВАЛТ ДЯКУВАТИ!
ТА ОДНА ЙОМУ БІДА:
НЕ ВМІЄ ЧИТАТИ.

ДО ГРАМАТКИ-Б? ТА КУДИ!
НЕ ТОГО ВІН ХОЧЕ:
ВІН ГАДАЄ ЧИМ ДРУГИМ
ПРОСВІТИТИ ОЧІ.

НЕ ВМІЄ-Ж ТАК СТАРИЙ ДЯК
СТРІЧКИ РОЗІВРАТИ,
ОКУЛЯРИ-Ж ЯК ВІЗЬМЕ,
ТО КУДИ ЧИТАТИ!

ОТАК І Я ЗАВЕДУ
КОНДАКИ Й ТРОПАРІ,
ТІЛЬКИ ПІДУ ТА КУПЛЮ
ТАКІ ОКУЛЯРИ!

ПІШОВ МУЖИК ДО КРАМНИЦЬ,
РІЗНІ ВИБИРАЄ...
ЩО НА ОЧІ НАКЛАДЕ,
ТО ВСЕ НЕ ЧИТАЄ.

ДАЛІ СОТІ З НОСА ЗНЯВ
І ОБ ЗЕМЛЮ ВДАРИВ,
РОЗПЛАТИВСЯ ТА Й ПІШОВ
САМ БЕЗ ОКУЛЯРІВ.

І НА ПРОВОДИ СКАЗАВ
ХРЕЩЕНОМУ ЛЮДУ:
"ОКУЛЯРІВ НЕ КУПИВ,
ТО Й ДЯКОМ НЕ БУДУ!"

С. Руданський

З А С І Д А Т Е Л Ь

ГНАВСЯ ПОСТОМ ЗАСІДАТЕЛЬ
НА ЧИЮСЬ БІДУ!...
СЕРЕД СТАВУ ЗАЛОМИВСЯ
НА ТОНКІМ ЛЬОДУ...

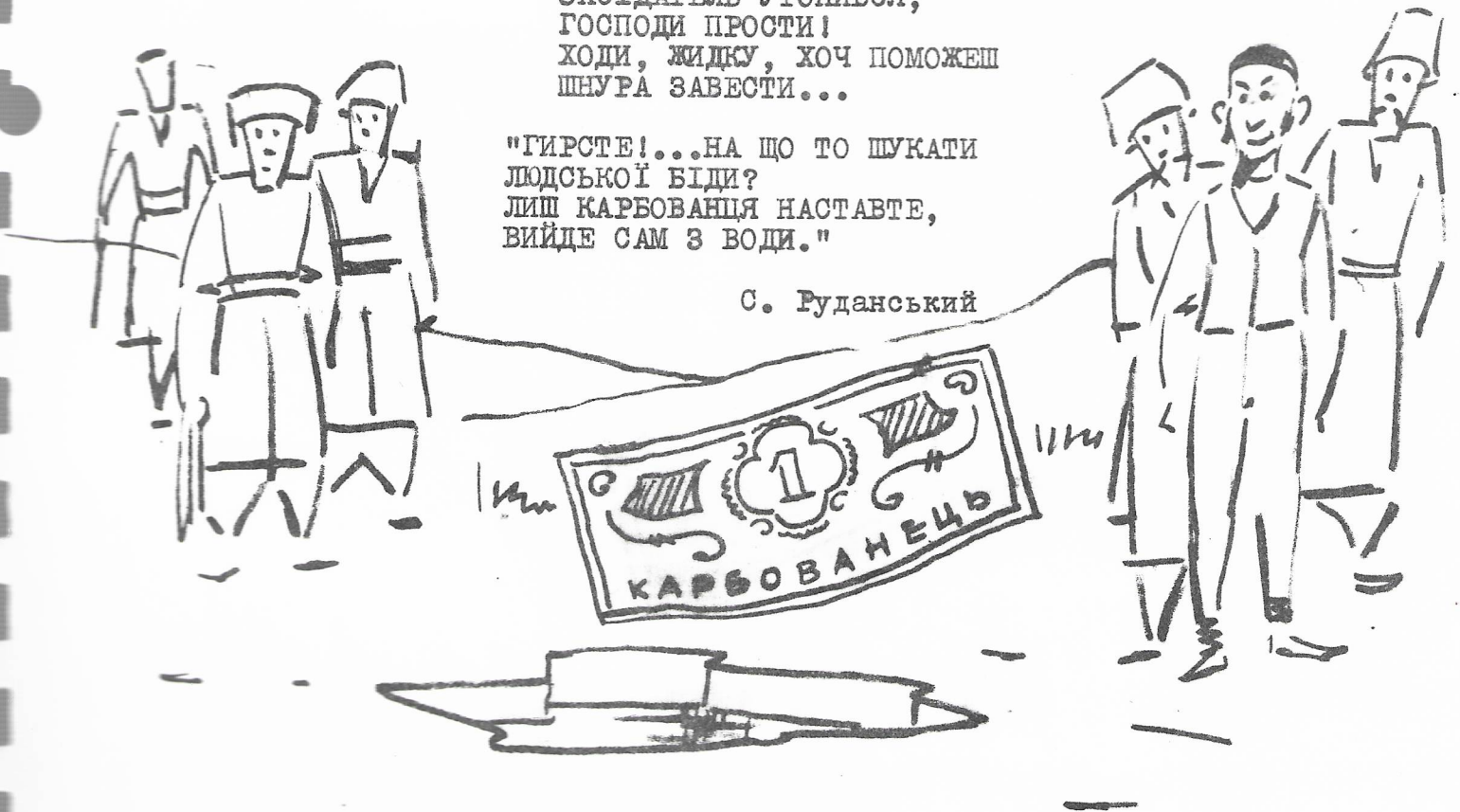
Б'ЮТЬСЯ СОЦЬКІ І РОЗСИЛЬНІ,
Б'ЮТЬСЯ РИБАКИ...
ВОДЯТЬ ШНУРИ КРАЙ ПРОЛОМУ,
ОСТІ І ГАКИ...

АЛЕ ЙДЕ ЖИДОК УБОГИЙ,
ПЕЙСАМИ ПОТЯС:
"ГИРСТЕ, ГИРСТЕ, -- СТАВ ПИТАТИ, --
ЩО ТАКЕ У ВАС?..."

ЗАСІДАТЕЛЬ УТОПИВСЯ,
ГОСПОДИ ПРОСТИ!
ХОДИ, ЖИДКУ, ХОЧ ПОМОЖЕШ
ШНУРА ЗАВЕСТИ...

"ГИРСТЕ!...НА ЩО ТО ШУКАТИ
ЛЮДСЬКОЇ БІДИ?
ЛИШ КАРБОВАНЦЯ НАСТАВТЕ,
ВИЙДЕ САМ З ВОДИ."

С. Руданський

ДИРЕКЦІЯ ПАНСІОНУ ІМ. ІВАНА ФРАНКА

П-І ЕВГЕНІЯ ПАСТЕРНАК - ГОЛОВА
Д-Р. Р. ЦУРКОВСЬКИЙ - ЗАСТ. ГОЛОВИ
Д-Р. Г. ШИМАНСЬКИЙ - ДИРЕКТОР І ЛІКАР ПАНСІОНУ
ПОЛК. П. ФЕДОРЕНКО - СЕКРЕТАР
П-І Н. КОЗІЙ - СКАРВНИК
МГР. Б. МАТЕЙКО - ГОЛОВА КОНТРОЛЬНОЇ КОМІСІЇ

КАПЕЛЯНИ ПАНСІОНУ

о. мітр. П. ХОМИН
о. прот. Ю. ФЕРЕНЦІВ

РЕДАКЦІЙНА КОЛЕГІЯ

п-ї МАРІЯ ПАСТЕРНАКОВА - ГОЛОВА
п-на ТЕРЕНЯ ІВАХІВ - СЕКРЕТАР
п. ПЕТРО МАГДЕНКО - МИСТЕЦЬКИЙ КЕРІВНИК
п-ї ЛЮБА ЛУЦЬКА - ЧЛЕН КОЛЕГІЇ